

องค์การระหว่างประเทศ

โดย น.อ.กฤษฏางค์ สู้ทัศน์ ณ อยุธยา

อจ.กยศ.ฟวก.ยศ.ทร.

น.อ.กฤษฎาพงศ์ สุทัศน์ ณ อยุธยา

การศึกษา

- โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
- ปริญญาตรี รัฐศาสตร์ จุฬาฯ
- ปริญญาตรี นิติศาสตร์ ม.รามคำแหง
- ปริญญาโท นิติศาสตร์ จุฬาฯ (กฎหมายระหว่างประเทศ)
- ปริญญาโท รัฐศาสตร์ จุฬาฯ (รัฐประศาสนศาสตร์)

การศึกษาใน ทร.

- หลักสูตรฝ่ายอำนวยการเบื้องต้น
- รร.นว.หลักสูตรทั่วไป
- รร.สธ.ทร.

การศึกษาต่างประเทศ

- หลักสูตร National Development วิทยาลัยทหารไต้หวัน

การรับราชการ

- นักการข่าว 3 – 5 สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- อจ.กวศ.ฟวก.สรต.
- ประจำ กอวจ.ศยร.สรต.
- ประจำ กศย.ศยร.สรต.
- อจ.กวยศ.ฟวก.สรต.
- ประจำ สรต.
- รอง ผอ.กศษ.รร.อส.สรต.
- อจ.กวยศ.ฟวก.ยศทร.

ความหมายขององค์การระหว่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศ คือ กลไกอย่างหนึ่งในการปฏิบัติความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ เพื่อการดำรงอยู่ร่วมกันในระบบสังคมระหว่างประเทศ หรือระบบนานารัฐ (Multi-State System)

ลักษณะขององค์การระหว่างประเทศ

๑. องค์การระหว่างประเทศ ในลักษณะที่ไม่เป็นสถาบัน แต่เป็นการร่วมกันดำเนินการ เพื่อผลประโยชน์ หรือการดำเนินการต่อปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกันเป็นครั้งคราว

๒. องค์การระหว่างประเทศในลักษณะที่เป็นสถาบันที่รัฐต่างๆ ตั้งใจจัดตั้งขึ้น เพื่อดำเนินการในเรื่องต่างๆ ร่วมกันในลักษณะถาวร

วิวัฒนาการขององค์การระหว่างประเทศ

- องค์การระหว่างประเทศที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบทางทหารเกิดขึ้นในสมัย
นครรัฐกรีก
- องค์การระหว่างประเทศสมัยใหม่เกิดขึ้นภายหลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม
และการปฏิวัติฝรั่งเศส
- องค์การระหว่างประเทศในศตวรรษที่ ๑๙ แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ
 ๑. ระบบสถาบันการเจรจาที่มีลักษณะการเมืองระดับสูง
 ๒. ระบบสถาบันที่เน้นการปฏิบัติหน้าที่ที่มีลักษณะการเมืองในระดับต่ำ

วิวัฒนาการขององค์การระหว่างประเทศ (ต่อ)

- ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลง จำนวนองค์การระหว่างประเทศได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีสาเหตุสำคัญ ๔ ประการ ดังนี้

๑. ผลของการทำลายล้างของสงครามโลก

๒. ความสะดวกในการเดินทางและการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ

๓. หลักมนุษยธรรม (Humanitarianism)

๔. การขยายตัวของระบบพนักงานระหว่างประเทศ (International Civil Service)

ระดับขององค์การระหว่างประเทศ

๑. องค์การระหว่างประเทศสากล

๑.๑ องค์การระหว่างประเทศสากล ที่มีวัตถุประสงค์ทั่วไป

๑.๒ องค์การระหว่างประเทศสากล ที่มีวัตถุประสงค์จำกัด

๒. องค์การระหว่างประเทศส่วนภูมิภาค

๒.๑ องค์การระหว่างประเทศส่วนภูมิภาค ที่มีวัตถุประสงค์ทั่วไป

๒.๒ องค์การระหว่างประเทศส่วนภูมิภาค ที่มีวัตถุประสงค์จำกัด

ลักษณะพื้นฐานขององค์การระหว่างประเทศ

๑. โลกประกอบด้วยรัฐอธิปไตยต่างๆ
๒. มีการติดต่อกันระหว่างรัฐอธิปไตยต่างๆ
๓. รัฐต่างๆ ต้องมีความสำนึกว่า อาจเกิดปัญหาขึ้นระหว่างรัฐต่างๆ หรือได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน
๔. รัฐต่างๆ เห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการสถาปนากติกาวิธีการ และหลักปฏิบัติระหว่างประเทศ

จุดมุ่งหมายขององค์การระหว่างประเทศ

๑. การรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

๒. การส่งเสริมความร่วมมือในด้านต่างๆ ระหว่างรัฐ

หน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ

๑. การเป็นที่ประชุมปรึกษาหารือระหว่างรัฐ
๒. การเป็นผู้วางกฎเกณฑ์ต่างๆ
๓. การทำหน้าที่จัดสรรทรัพยากร
๔. การเพิ่มสมรรถนะทางทหาร
๕. การปฏิบัติการรักษาสันติภาพ
๖. การส่งเสริมความร่วมมือเฉพาะด้านในด้านต่างๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองระหว่างประเทศ กฎหมายระหว่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ

- การเมืองระหว่างประเทศเป็นเรื่องของการที่รัฐต่างๆ ดำเนินนโยบายต่างประเทศต่อกัน
- กฎหมายระหว่างประเทศเป็นกฎเกณฑ์และธรรมเนียมที่รัฐต่างๆ ถือปฏิบัติในความสัมพันธ์ระหว่างกัน
- องค์การระหว่างประเทศเป็นการจัดตั้งสถาบันให้กับการเมืองระหว่างประเทศโดยตรง
- องค์การระหว่างประเทศเป็นเครื่องมือของสังคมระหว่างประเทศในการกำหนดหลักเกณฑ์ และการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างรัฐ

ปัญหาขององค์การระหว่างประเทศ

๑. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตย
๒. ปัญหาเกี่ยวกับฐานะขององค์การระหว่างประเทศ
๓. ปัญหาเรื่องความเสมอภาค
๔. ปัญหาเรื่องการเมืองแห่งอำนาจ
๕. ปัญหาเรื่องชาตินิยม

องค์การสันนิบาตชาติ (League of Nations)

- สันนิบาตชาติเป็นองค์การระหว่างประเทศระดับโลกที่ได้รับการสถาปนาขึ้นภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๑ สิ้นสุดลง
- แนวความคิดเกี่ยวกับระบบความมั่นคงร่วมกัน
- สนธิสัญญาสันติภาพแห่งแวร์ซายส์ (Peace Treaty of Veessailles)

จุดมุ่งหมายของสนธิบัตรชาติ

๑. ดำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
๒. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกด้าน
๓. ให้หลักประกันในการเคารพกฎหมายระหว่างประเทศ และสนธิสัญญาสันติภาพ

หลักการสำคัญของสันนิบาตชาติ ๔ ประการ

๑. ลักษณะความเป็นสากล (Universality)
๒. ระบบความมั่นคงร่วมกัน (Collective Security)
๓. หลักความเสมอภาค (Equality)
๔. หลักความเป็นเอกฉันท์ (Unanimity)

โครงสร้างของสันนิบาตชาติ

๑. สัมัชชา (Assembly)
๒. คณะรัฐมนตรี (Council)
๓. สำนักงานเลขาธิการ (Secretariat)

ปัญหาการบริหารและการปฏิบัติการกิจของสันนิบาตชาติ

สาเหตุความล้มเหลวของสันนิบาตชาติ

๑. ระบบความมั่นคงร่วมกันไม่เข้มแข็ง
๒. ข้อบัญญัติในกติกาสันนิบาตชาติมีลักษณะคลุมเครือและไม่ยุติธรรมต่อรัฐผู้แพ้สงคราม
๓. สันนิบาตชาติไม่ได้มีฐานะเป็น “รัฐบาลโลก”
๔. รัฐสมาชิกได้ลาออกจากสันนิบาตชาติเป็นจำนวนมาก
๕. สถานการณ์และสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศในเวลานั้น

องค์การสหประชาชาติ (United Nations)

- สหประชาชาติเป็นองค์การระหว่างประเทศระดับโลกที่ได้รับการสถาปนาขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ สืบเนื่องจนถึงปัจจุบัน
- แนวความคิดเรื่อง “ความมั่นคงระหว่างประเทศ”
- กฎบัตรแอตแลนติก (Atlantic Charter)
- ปฏิญญามอสโกเกี่ยวกับความมั่นคงทั่วไป (Moscow Declaration on General Security)
- ปฏิญญาเตหะราน (Atlantic Charter)
- การประชุมที่ดัมบาร์ตัน โอ๊คส์ (Dumbarton Oaks Conference)
- การประชุมที่ซานฟรานซิสโก (San Francisco Conference)

วัตถุประสงค์ของสหประชาชาติ

๑. การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
๒. ส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันท์มิตรระหว่างประเทศต่าง ๆ
๓. ส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างประเทศในการแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ
๔. เป็นศูนย์กลางในการประสานงานของประชาชาติทั้งมวล

หลักการของสหประชาชาติ

๑. หลักความมั่นคงร่วมกัน (Collective Security)
๒. หลักแห่งความเสมอภาคในอธิปไตย (Sovereign Equality)
๓. หลักเอกภาพระหว่างมหาอำนาจ (Greal Power Unity)
๔. หลักการระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศโดยสันติวิธี
(Peaceful Settlement Of International Disputes)
๕. หลักการเคารพเขตอำนาจศาลภายใน (Domestic Jurisdictions)

โครงสร้างของสหประชาชาติ

๑. สมัชชาใหญ่ (General Assembly)
๒. คณะมนตรีความมั่นคง (Security Council)
๓. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Council)
๔. คณะมนตรีภาวะทรัสตี (Trusteeship Council)
๕. ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court Of Justice)
๖. สำนักเลขาธิการ (Secretariat)

การปฏิบัติการกิจของสหประชาชาติ

๑. ด้านการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
๒. ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรม
๓. ด้านการส่งเสริมการได้รับเอกราชและสิทธิการปกครองตนเองของดินแดนต่าง ๆ
๔. ด้านการพัฒนากฎหมายระหว่างประเทศ

บทบาทและข้อจำกัดของสหประชาชาติ

๑. สหประชาชาติมิใช่รัฐบาลโลก

๒. สหประชาชาติประกอบด้วยสมาชิกที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันมาก

๓. สหประชาชาติมีความซับซ้อนเชิงโครงสร้าง

๔. สหประชาชาติขาดศูนย์กลางในการดำเนินงาน

๕. การกำหนดให้มีสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงเพียง ๕ ประเทศ

๖. ความล้าสมัยของกฎบัตรสหประชาชาติ

สมาคมแห่งชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations : ASEAN)

- ASEAN ก่อตั้งขึ้นด้วยแนวความคิดที่จะรวมประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เข้าด้วยกัน
- สมาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asia : ASA) และกลุ่มประเทศ Maphilindo
- ปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration)

วัตถุประสงค์ของ ASEAN

๑. เร่งรัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนาวัฒนธรรมในภูมิภาค
๒. ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค เคารพหลักความยุติธรรมและหลักนิติธรรม ยึดมั่นในหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ
๓. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือกันทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหารจัดการ

วัตถุประสงค์ของ ASEAN (ต่อ)

๔. ให้ความช่วยเหลือกันในการฝึกอบรมและเครื่องมือการทำวิจัย
๕. ร่วมมือกันเพื่อการใช้การเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายตัวทางการค้า การศึกษาปัญหาการค้าระหว่างประเทศ การปรับปรุงการคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร การยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชน
๖. ส่งเสริมการศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
๗. รักษาความร่วมมือของ ASEAN กับประชาคมระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศในระดับภูมิภาค

โครงสร้าง ASEAN

Illustrative ASEAN Organizational Structure

กลไกการบริหารของ ASEAN

๑. การประชุมสุดยอดอาเซียน (The Meeting of the ASEAN Heads of state Government : ASEAN Summit)
๒. การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน (ASEAN Ministerial Meeting : AMM)
๓. การประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economics Ministers Meeting : AEM)
๔. การประชุมรัฐมนตรีการคลังอาเซียน (ASEAN Finance Ministers Meeting : AFMM)
๕. การประชุมรัฐมนตรีเฉพาะด้านอื่น ๆ (Other ASEAN Ministers Meeting)

กลไกการบริหารของ ASEAN (ต่อ)

๖. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat)

ASEAN Secretariat Organizational Structure

Secretary-General of ASEAN

Deputy Secretary-General Operations

Deputy Secretary-General Affairs

**Director
Economic
Cooperation**

**Director
Functional
Cooperation**

**Director
Financial
Cooperation**

**Director Programme
Coordination & External
Relations**

- Administration
- Finance
- Personnel
- Information Technology
- Special Projects
- Public Information

กลไกการบริหารของ ASEAN (ต่อ)

๗. การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส

๗.๑ การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการเมือง (Senior Official Meeting : SOM)

๗.๒ การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจ (Senior Economic Officials Meeting : SEOM)

๗.๓ การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านคลัง (ASEAN Senior Finance Officials Meeting : ASFOM)

๘. คณะกรรมการประจำอาเซียน (ASEAN Standing Committ : ASC)

๙. คณะกรรมการ (Committees)

พัฒนาการความร่วมมือด้านการเมือง และความมั่นคงของ ASEAN

- ปฏิญญากรุงเทพฯ มิได้ระบุถึงจุดยืนทางการเมืองร่วมกัน
- ปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศสมาชิก
- แนวคิดพื้นฐานการทำงานและรูปแบบความร่วมมือระหว่างกัน
- ปฏิญญาว่าด้วยภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตสันติภาพ เสรีภาพ และการวางตนเป็นกลาง (Zone of Peace , Freedom and Neutrality Declaration : ZOPFAN)

พัฒนาการความร่วมมือด้านการเมือง และความมั่นคงของ ASEAN (ต่อ)

- เอกสารสำคัญ ๓ ฉบับ จากการประชุมสุดยอดครั้งที่ ๑
 ๑. ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord หรือ Bali Concord I)
 ๒. สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia : TAC)
 ๓. ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียน (Agreement on the Establishment of ASEAN Secretariat)

พัฒนาการความร่วมมือด้านการเมือง และความมั่นคงของ ASEAN (ต่อ)

- สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
(Treaty on the Southeast Asia Nuclear Weapon - Free Zone :
SEANWFZ)
- ปฏิญญาวาดำเนินการปฏิบัติของภาคฝ่ายต่าง ๆ ในทะเลจีนใต้ (Declaration
on the Conduct of Partics in the South China Sea : DOC)
- ปฏิญญาการดำเนินการร่วมกันในการต่อต้านการก่อการร้าย ค.ศ.๒๐๐๑
(2001 ASEAN Declaration on Joint Action to Counter Terrorism)
- กลุ่มประสานงานอาเซียน (ASEAN Troika)

พัฒนาการความร่วมมือด้านการเมือง และความมั่นคงของ ASEAN (ต่อ)

- การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum : ARF)
 - : เป็นเวทีปรึกษาหารือเกี่ยวกับประเด็นด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาค
 - : วัตถุประสงค์ของ ARF
 ๑. เสริมสร้างการเจรจาและการปรึกษาหารือในประเด็นทางการเมืองและความมั่นคง
 ๒. สร้างความไว้วางใจและการทูตเชิงป้องกันในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก

พัฒนาการความร่วมมือด้านการเมือง และความมั่นคงของ ASEAN (ต่อ)

- การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum : ARF)

: การประชุมและกิจกรรมของ ARF ๓ ระดับ

๑. การประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศ (ARF Ministerial Meeting)
๒. การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (ARF Senior Officials Meeting)
๓. การประชุมในระดับอื่น ๆ ระหว่างสมัยประชุม (inter - sessional)

พัฒนาการความร่วมมือด้านการเมือง และความมั่นคงของ ASEAN (ต่อ)

- การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum : ARF)

: ประเภทกิจกรรมของ ARF ๒ แนวทาง (tracks)

๑. กิจกรรมที่เป็นทางการ (Tracks 1) → กิจกรรมระหว่างสมัยประชุม

๒. กิจกรรมที่ไม่เป็นทางการ (Tracks 1) → คณะคิด (Think - tank)

: ฝ่ายทหารใน ARF ๒ ระดับ

๑. การประชุม ARF Security Policy Conference (ASPC)

๒. การประชุม ARF Defense Officials' Dialoge (ARF DOD)

พัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจของ ASEAN

- โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
- เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA)
- เขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area : AIA) กรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on the ASEAN Investment Area)
- ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS)

พัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจของ ASEAN (ต่อ)

- ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม (ASEAN Industrial Cooperation Scheme : AICO)
- การจัดตั้งระบบระวังภัยอาเซียน (ASEAN Surveillance Process) และ ASEAN Surveillance Technical Support Unit
- การเสริมสร้างกลไกสนับสนุนและเกื้อกูลระหว่างกันในภูมิภาคเอเชียตะวันออก (Enhancing self - help and support mechanism in East Asia) ความตกลงแลกเปลี่ยนเงินตราอาเซียน (ASEAN Swap Arrangement : ASA) และความตกลงทวิภาคีระหว่างประเทศอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ (Bilateral Swap Arrangement : BSA)

พัฒนาความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน

- ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration 1995) จิตสำนึกในความเป็น อาเซียน (ASEAN Awareness)
- การดำเนินงานความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน ๕ ระยะ
- อุปสรรคสำคัญของอาเซียนในการพัฒนาความร่วมมือเฉพาะด้าน
 - : การขาดแคลนทรัพยากร
 - : การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการให้ความร่วมมือด้านการพัฒนาของประเทศคู่เจรจา
 - : ความแตกต่างในระดับของการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

- เอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน 2020
- ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ฉบับที่ ๒ (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II)
- ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย ๓ เสาหลัก (pillars)
 ๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community : ASC)
 ๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)
 ๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community : ASCC)

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

- ปฏิญญา Kuala Lumpur ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียน (Kuala Lumpur Declaration on the Establishment of the ASEAN Charter)
- คณะผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน (Eminent Persons Group (EPG) on the ASEAN Charter)
- ปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทสำหรับกฎบัตรอาเซียน (Cebu Declaration on the Blueprint of the ASEAN Charter)
- คณะทำงานระดับสูงในการร่างกฎบัตรอาเซียน (High Level Task Force (HLTF) on the Drafting of the ASEAN Charter)

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) (ต่อ)

- องค์การภายใต้กฎบัตรอาเซียน

๑. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit)

๒. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council)

๓. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Council)

๔. องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies)

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) (ต่อ)

- องค์การภายใต้กฎบัตรอาเซียน (ต่อ)

๕. สำนักงานเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat)

๖. คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives to ASEAN)

๗. สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariats)

๘. องค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียน (ASEAN Human right body)

๙. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundations)

ความสัมพันธ์กับภายนอก

- คู่เจรจาของอาเซียน (Dialogue Partners)
- คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สาม (ASEAN Committee in Third Country)

จบการบรรยาย